

2. KASÁRNA

Leckdo nám vyčítá, že město nešlo do soutěže o koupi dvou budov na hraně ulice kpt. Jaroše v areálu bývalých kasáren Jana Žižky. Jenže - koupit dvě ruiny za 12 milionů a pak je za dalších cca 16 v souladu s územním plánem zbourat, tomu se říká péče řádného hospodáře? To ne. Žádal jsem opakovaně stát, aby převedl budovy, stejně jako okolní areál, bezúplatně. Případně, aby alespoň vy-

3. KŘÍŽÍKOVÉ NÁMĚSTÍ

První verze, schválená ještě před mým nástupem na radnici, měla chyby, a ty jsme opravili. Dnes je tento dopravní uzel jednak lépe průjezdný než dříve (vzpomeňte na nekonečné fronty z Pražské do křižovatky) a navíc - vymístilo se nevzhledné parkoviště u ČSOB, nahradilo se řadou stromů a také protilehlé ošklivé prodejní budky naproti Palcátu a zdevastované a nefunkční WC se nahradily fontánami, posezením, osadil se meteorologický sloup, roste živý plot na hraně Budějovické a jsou zde nová funkční WC. Náměstí přestalo být pouhým dopravním uzlem a více plní roli pobytového prostoru pro pěší.

4. FAKT BETONOVÉ MĚSTO?

Zabetonované město – tak by se dala stručně pojmenovat paušální kritika, která se snáší na moji hlavu v souvislosti s novou podobou náměstí TGM. Nechám stranou, že to nebylo výhradně mé rozhodnutí, že proběhla architektonická soutěž, že lidé chtěli tradiční shromažďovací prostor atd., to už bylo mnohokrát řešeno a řečeno. Museli bychom se vrátit do let 2007-2009, kdy se odehrávala hektická veřejná diskuze. A výstup byl: Chceme náměstí se shromažďovacím prostorem (tehdy lidé opravdu vnímali náměstí T.G.M. mnohem více jako přirozené centrum pro akce, mítinky a další různá shromáždění, to se ovšem v dalších letech změnilo, Žižkovo náměstí se zatraktivnilo, přestalo být ghettem a pozornost akcí se v současnosti soustředí spíše tam) - nechceme hýbat se sochou vojáka -

chceme vodní prvek - chceme zakomponovat zeleň.

Vypsala se s tímto zadáním architektonická soutěž, práce byly vystaveny fyzicky i na webu, odborná komise a rada města rozhodly. Ano, ani já s výsledkem v reálu nejsem būhvíjak nadšen, ale pokud se propírá zeleň a „přisívá“ se její úbytek celému městu, prosím zvažte - ubýlo jí zde tedy o cca 500 m². A víte o kolik zeleně či volné půdy přišlo město výstavbou nákupních areálů za vlády mých

předchůdců? O 120 000 m²! Tolik je dnes zabetonováno či zastavěno a zadlážděno nevhodnou architekturou a parkovišti. Navíc odtok dešťových vod, které se zde nevsakují, způsobuje eroze v níže položených zónách města a deficit vodní bilance v území.

No a ještě k té zeleni: Zvažte, že v posledních letech a za mé asistence také proběhla kultivace nábeží Lužnice, Holečkových sadů, veřejných prostor Pražského sídliště a hlavně zpřístupnění Tismenického údolí. Vše pro lidi, procházky, volný čas, relax. Dá se to různě rozebírat, ale rozhodně se bráním paušálním odsuzujícím teoriím o zdevastované zeleni a betonu.

PS: Hodnocení současné podoby nám. TGM - místní jsou většinou velmi kritičtí, návštěvníci spíše neutrální, ale občas i chválí. Mimochodem, nikdo už si nevzpomene, že náměstí nebylo bezbariérové, ale to je jen detail, uznávám. Ubezpečuji, že všechny kritické názory vnímám. Dovolím si nabídnout i dva pohledy z druhého, „netáborského“ břehu:

První je z facebooku: „Dneska jsem se po dvou měsících zase zastavil v Táboře, a uchvátil mě natolik, že o něm musím znovu napsat. Tábor je poctivě středověké město plné klikatých uliček a malých domků s tajuplnými zákoutími. V centru je dokonalý klid a všechno je tak nějak krásné a sympatické. V Táboře najdete plno zeleně, původní hradby, zachované fasády středověkých domů, půvabné terásky a hezké zahrádky kaváren. Díky tomu, že tu mají přísné památkáře, není v centru nic rušivého. V mnoha ohledech mě Tábor a jeho středověk bez turistů baví víc než Český Krumlov. Něco podobného jsem dosud zažil jen v městečkách na severu Itálie. Jednoduše řečeno, jeďte do Tábora a budete nadšeni.“

Druhý pak mailový: „Můj partner je architekt a pochází z Moravy, oba jsme byli nadšeni veřejným prostorem v Táboře. Rozlehlá náměstí bez stromů, takže vyniknou domy a krásný volný prostor; množství vodních prvků, kde naše děti strávily mnoho času; houpací sítě i kavárna/budka na náměstí. Můj partner si hlavní náměstí fotil a jakožto patriot nespokojený se stavem náměstí ve svém městě posílal obrázek jako inspiraci. Parkovné 30 korun na hodinu na náměstí nám přišlo také rozumné. Moc se nám v Táboře líbilo (přijeli jsme s dětmi vlakem a chodili pěšky)“.

5. CYKLOSTEZKY

Věčné tábořské téma. Ale pozor - jako takové se z mé iniciativy zrealizovaly v Táboře pouhé dvě. Od hotelu Elzet na Knížecák a od Horních Horek na Větrovy. Obě jsou pozitivně hodnoceny a vítány především obyvateli příměstských částí. Ostatní trasy (např. v Tismenickém údolí nebo podél povodňové stěny v Lužnické ulici) jsou smíšenými stezkami i pro chodce. A dále – občas kritizované piktogramy cyklokoridorů na stávajících komunikacích rozhodně neničily městský rozpočet. Stály do jednoho milionu korun, stannovily smysluplný městský trasový skelet a nyní se instalují a obnovují ve větších distancích jen v provedení s dlouhou životností. Je to běžná a standardní věc v českých městech. Značení slouží bezpečnosti provozu, a to nejen pro cyklisty, ale i pro automobilisty, kteří tak mají informaci o možném průjezdu lidí na kolech.

